

אותך אברקש

מסילות למבקשי השם בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

כי תנא - כי תבוא | גליון 12

(חלקים אחדים מתוך) דברי אלוקים חיים, מתוך לחיך ואור לעיניים

שרשם לדורות עולם

מרון הגאון הגדול ר' יחזקאל סרנא זצוקל"ה ראש ישיבת חברון

בספרו 'דליות יחזקאל' חלק ד' (תחת הכותרת 'דברים נבחרים מכתבי מוה"ר ר' נתן ז"ל'). ושרשם בקודש בספר הק' 'עלים לתרופה'. הנובעים ממקור מים חיים הנחל נ'בע מקור ח'כמה ותלמידו המובהק ר' נתן זצוקל"ה

לרגל יום הסתלקותו ר' אלול

לרקד בכל יום במחשבה או במעשה (פ"ז)

❦❦❦

בצר הרחבת לי. בכל צרה יש הרחבות רבות.

❦❦❦

אנו אומרים ג"פ בכל יום נודה לך על ניסוך וכו' ועל נפלאותיך וטובותיך כו' והעיקר מה שברחמי הוא ית' מסב סייבות לטובה ולהחיותינו בנקודות טובות, שנזכה בהם לחיים נצחיים, שהוא עיקר הניסים והנפלאות שבכל יום ובכל עת (צ"ב)

❦❦❦

כל ימי חיינו הבל כצל עובר ולא יישאר מאתנו כי אם מעט הטוב שנחטוף בימי הבל האלה, ויהי לנו לשלל גדול אח"כ כי יבוא קיצנו, וטוב לגבר לשים כל מגמתו רק על זה ולשמח נפשו בזה כל ימיו (צ"ו)

❦❦❦

חזק ואמץ לשמח עצמך ובפרט בשבת קודש וי"ט בכל דרכי השמחה, והזהר והזהר שלא יהי לך עצבות ומחשבה ירודה מזה בעצמו שאינך שמח כראוי, ולא תהיה עליך שמחת יו"ט למשאויר רק תרגיל עצמך להיות בן חורין. (צ"ח)

❦❦❦

עיקר האדם בא לעולם לשבר מניעות, לעמוד כנגד דלתות נחושת ובריחי ברזל, והכול אי אפשר כ"א על ידי הרצון והכיסופין והחשק הנמרץ (ק"ע)

❦❦❦

זכור מאוד הבל העולם, הבל הבלים אין בו ממש ואם כי כולם יודעים זאת, אעפ"כ צריכין לחזור זאת בכל יום ויום ולחטוף בכל יום כל מה שנוכל, אולי נוכל להציל עצמינו משטף מים רבים ממצולות ים של הבור שבעולם, ועל כל פנים הרצון דקדושה בעצמו ג"כ טוב יקר מאוד, ושום יגיעה ותשוקה ורצון טוב לא נאבד לעולם ולנצח נצחים, וסוף כל סוף יתקבצו כל היגיעות והתשוקות טובות, ויוציאו את האדם מבאר שחת מטטי היין, לאור לחזות בנועם ה'. (קכ"ה)

כאילו כבר ירד יותר מבטן שאול ח"ו, וכאילו אין בכוחו לצעוק לה' עוד, וגם שהוא כאילו כבר צעק הרבה מאוד ואינו מועיל לו, ועוד דחיות הרבה כאלה וכאלה, ובאמת לא כן הוא, ולא די שיכולין לצעוק תמיד איך שהוא, אלא שע"י תכלית אמיתת התמימות באמת יכולין גם לשמח עצמו בכל עת, ולחטוף היגון ואנחה להפכו לשמחה (ס')

❦❦❦

אם תרצה נקודת האמת, אם תבקשנה כסוף וכמטמונים תחפשנה, תבקש האמת בפלסין של אמת, הנבנה ע"י אנשי אמת ע"י בעל האמת, אז תבין יראת ה' ודעת אלוק' תמצא (י"ג)

❦❦❦

דע כי יש אלוקים שליט בארץ והכסף והזהב הכול הבל, ואעפ"י שרוב העולם הם מבני המדינה של עשירות שמתלוצצים משיחות כאלה, הבחירה היא בידם להטות שכמם לעול הגהנום בזה העולם, כאשר בחרו להם, מלבד מה שיהי ליום הדין, וסוף ישובו המה אלינו ואנחנו לא נשוב אליהם, וכבר אמר דוד המלך ע"ה אל תירא כי יעשיר איש וכו' כי אין מנוס מפגעי העולם המלאים בכל בית כי אם אל הש"י והתורה לבד (ג)

❦❦❦

לרגעים תבחננו, הוא שהאדם נבחן בניסיונות בכל רגע, ואין רגע דומה לרגע אחר, וע"כ בכל רגע יכולין לזכות הרבה ולחטוף טוב הרבה ולברוח מרע הרבה המתגבר ומתעורר בכל רגע, כי המלחמה היא בכל עת ורגע ממש, וצריכין התחזקות הרבה והתעוררות הרבה בכל עת ובכל שעה, ולפעמים בכל רגע. ותדע נאמנה שבכל רגע נתחדשין חידושים הרבה בעולם, כי הש"י מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, היינו בכל היום כולו, כי אין שעה דומה לחברתה, ואין רגע דומה לחברתה, כאשר הוא מועתק אצלי מכתבי באריז"ל. (פ"ה)

❦❦❦

יפרש שיחתו לפני הש"י כבן לפני אביו ובפרט מי שאינו בקו הבריאה שלנו נשבר בקרבו ודרכו לפרש שיחתו אפילו לבני אדם מכ"ש וכ"ש לפני הש"י אשר הוא מחץ והוא ירפא (י"ח)

❦❦❦

והזהר והזהר להיות בשמחה תמיד, ואל תניח העצבות לתוך ביתך בשום אופן, וכבר ידעת הרבה דרכים ועצות להתחזק בשמחה תמיד, והעיקר ע"י שלא עשני גוי וכו' וגם ע"י מילי דבדיחותא (שם)

❦❦❦

אל תשמע לדברי מוסר של היצה"ר האומר מוסר בלב בשביל להחליש הלב ולרחקו ממעט הטוב שאנו רוצים לתפוס בו, ולא תאבה ולא תשמע לו, כי אין שומעין דברי תוכחה ומוסר כי אם לקרב ולא לרחק, וכל כוונת ה'ראשית חכמה' ושאר ספרי מוסר שמוכחים ומבזים הרבה את האדם אין כוונתם להתרחק מהש"י כ"א לקרב, ויותר מזה צריכין אנו בכל עת להשלים הלב בכל עת, ולהבין הוא עצמו שלא יגיע לשום התרחקות והתשליות ע"י התוכחה ומוסר שנכנסו בלב, כי יכול להיות שהתוכחה ומוסר שבא על הלב הוא מהקדושה מהכרוז היוצא בכל יום, אבל היצה"ר אורב תמיד על האדם ועפ"י רוב הוא מהפך דברי אלוקים חיים ורוצה דוקא עי"ז לרחק ולרשל את לב האדם ח"ו, וע"כ צריכין אנו לשים לב לזה היטיב, והדרך הנפלא לזה היא עפ"י 'אזמרה לאלוק' בעודי', והיינו לראות את עצמו בכל יום דאע"פ שהוא כאילו רחוק מהש"י בתכלית הריחוק, אין הוא רחוק, וזה בעצמו דוקא יחי' וישמח את עצמו, שבעוצם הריחוק שהוא עדיין כזה, אעפ"כ יש בי עדיין מעט שאיני רשע, ואם יש בנו כמה וכמה נקודות טובות מכמה מצוות נוראות שאנו מקיימים בכל יום אשרינו מה טוב חלקנו. (כ"ו)

❦❦❦

העיקר הוא מבטן שאול שוועתי, וכל אחד נופל בדעתו כ"כ עד שנדמה לו שכאילו עליו לא נאמר זאת, והוא

"הרוצה בתשובה"

'סיר נפוח מצפון תפתח הרעה'... וכל הענין, ומה כתיב אחריו, 'הלך וקראת באזני ירושלים' וגו' 'קודש ישראל' וגו'. חיים עצר והסביר... 'המדרש' בעצם בא לבאר את הקושי בפסוקים, מצד אחד הקב"ה מראה לירמיה את כל הענין של הפורענות שהולכת לבוא על בני"ק עקב מעשיהם הרעים, ומצד שני הוא משבח אותם שבשבים עצומים, היתכן? וע"ז מביא המדרש 'משל מבהיל', וחיים המשיך וקרא:

משל למלך שנטל אשה, היה אומר 'אין נאה הימנה'... 'אין משובחת הימנה'... 'אין מיושבת הימנה'... נכנס שושבינה לבית, ראה אותה 'מנוולת'... 'הבית אינו מכוון'... 'המטות אינן מוצעות'... אמר לה שושבינה: הלואי את שומעת שהיה בעלך 'משבחך' לתוך השוק, אין אותו 'השבח' מעשים הללו, אמר השושבין אם כשהיא 'מנוולת' כך הוא משבחה, אלו היתה 'מתוקנת' על אחת כמה וכמה, כך דורו של 'ירמיה' 'חוטאין'... והוא אומר להם 'זכרתי לך חסד נעורין אהבת כלולתיך', אמר 'ירמיה' הלואי אתם שומעין מה הוא אומר עליכם אם בשעה שהם 'חוטאין' כך הוא 'מחבבם'... כשהם עושים רצונו על אחת כמה וכמה... חיים סגר את הספר והביט בפניו הנדהמות של ישראל שמלמל בהתרגשות, אף פעם לא תארתי לעצמי שגם אם לפעמים אני 'נופל' ועושה 'דברים לא טובים' הקב"ה כ"כ אוהב אותי ומשתבח בי... כן! ממש כן! ואם נדע להסתכל נכון על 'חטא', מצד אחד שזה דבר מאוד 'חמור ונורא' לעשות צער לה' ולעשות 'פגם וקלקול' בעולמות העליונים 'רחמ"ל, אבל מצד שני זה לא שח"ו הקב"ה נהיה איתנו 'ברוגז' והוא לא רוצה בנו. 'הפוך', הוא דוקא 'מאוד מחכה' שכבר נחזור אליו, וזה 'כביכול' מאוד קשה לו שהתרחקנו ממנו, וגם אם ח"ו 'נחטא שוב' הוא יקבל אותנו תמיד, ויתפאר בנו בכל 'מצב', וכמו שרבונו הק' כותב על הפ' 'ישראל אשר בך אתפאר' שבפ' נכללים גם 'פושעי ישראל' שהרי עם כל זה שהם 'פושעים' אבל עדיין הם 'ישראל' וגם בהם ה' מתפאר 'אוהב אותם וקשור איתם'...

כשהמבט על 'חטאים ונפילות' הוא בצורה הזו הרבה יותר קל להתחבר ל'אלול' לשערי תשובה' ולימים הנפלאים' האלו שכ"כ מחברים אותנו לה'...

עשר דקות מאוחר יותר... דממה השתררה בבהמ"ד. מאות בחורים נעמדו לשמוע של 'מעריב', גם ישראל עמד שם בין כולם וכשהוא הגיע לברכת 'השיבנו' הוא הרגיש 'שמחה מיוחדת', כאילו משהו ירד לו מהלב. הוא חתם בעירוגה את המילים 'הרוצה בתשובה'...

עכשיו המילים האלו היו מובנות לו יותר מתמיד, השי"ת כ"כ רוצה שנחזור כי אף פעם 'האבה' שלו אלינו לא פסקה ורק אנחנו אלו שהתרחקנו, והוא כ"כ רוצה שנחזור כבר...

ה' יתברך, ה' כועס עלי ויש לו 'עונשים', ואם אני עושה דברים לא טובים אני מזלזל בזה, חוץ ממה שאני 'מרגיז' את ה'... ומי אמר שאני לא יפול שוב בדברים לא טובים... יש לי כ"כ הרבה 'ניסיונות', זה נשמע לי 'גדול' עלי כל 'העסק' הזה של 'התשובה'... ואני לא מבין מה אני הולך לעשות עכשיו 'חודש' עם כל 'המצב הזה' סביב 'האלול הר"ה ויו"ב'?! כ"כ מתחשק לי 'לדלג' על כל הימים האלה ולהיות כבר 'בסוכות'... חיים הקשיב לישראל בסבלנות ואמר לו ברוך: "אני ממש מבין את כל 'הבלבול' שלך ואני רוצה שנדבר עליו, אבל לפני כן אני רוצה להקדים משהו 'מאוד חשוב', באחד הספרים של רבנו הק' [ספ"מ יא'] יש 'סיפור' מאוד מעניין על נסיך שהגיע למדינה ש'המלך' שלה נפטר, והשאיר אחריו 'כסא מיוחד' מפוסל בכל מיני חיות ועופות ואלי

יש לי כ"כ הרבה 'ניסיונות', זה נשמע לי 'גדול' עלי כל 'העסק' הזה של 'התשובה'... לא מבין מה אני הולך לעשות עכשיו 'חודש' עם כל 'המצב הזה' סביב 'אלול', ר"ה, ויו"ב?! כ"כ מתחשק לי 'לדלג' על כל הימים האלה

ולחיות כבר בסוכות

מחברים 'מטה ומנורה' והרבה דרכים מסתעפים ממנו ובכל דרך הייתה נמצאת 'חיה מזהב', הכסא היה 'חידה סתומה' ומה גם שכל הדרכים שיצאו מ'הכסא' נחסמו ע"י 'החיה מזהב' שהזיקה את המתקרב לשם... וכך מספר שם רבנו: 'המלך' שהיה, עשה כל דבר 'בחכמה', באופן שלא יבין שום אדם את הענין, עד שיבוא 'חכם מופלג' וכו'. ובאמת כשהגיע הנסיך וסידר את הדברים, והעמיד כל דבר 'בדיוק' במקומו, התחילו כולם לנגן 'ניגון נפלא מאוד' ועשו כולם את הפעולה הראויה להם ואז נתנו לו את המלוכה...

בסיפור הזה רבנו ממחיש לנו כשהדברים 'לא מסודרים' יש 'בלגן גדול ונזקים', אבל אם נדע לסדר את הדברים, הכל יראה וישמע כ"כ נפלא... ועכשיו נחזור לענייננו: כשמדברים על 'תשובה' ועל 'חטא' צריך לדעת 'בצורה ברורה' איך השי"ת מסתכל עלינו בזמני 'הירידה והנפילה' שלנו, ואז 'התשובה' תהיה כמו שצריך, ובשביל זה אני רוצה להקריא לך 'מדרש' שמדבר על 'זמן החורבן', 'זמן' בו חטאו 'בעברות חמורות ביותר' ושם מבואר איך היה 'המבט' של השי"ת על בני"ק באותו מצב נורא...

חיים קם מהמקום, ניגש לאחד המדפים, הוציא כרך של 'מד"ר', דפדף מעט וקרא... [במדבר ב' טו']... וכן 'ירמיה' הקב"ה אמר לו מה אתה רואה 'ירמיה', 'אומר מקל שקד' וגו'

היכל ביהמ"ד היה מלא מפה לפה, מאות בחורים עטויי חליפה ומגבעת ישבו למול השערי תשובה' והגו בו ב'שפתיים דולקות'. היה זה בתחילת חודש 'אלול', ואם בכל השנה 'סדר מוסר' איננו מן הסדרים המלאים במהלך היממה, הרי שב'אלול' הדברים משתנים לגמרי, וההיכל שהיה מלא בס"א בבחורים העמלים ליישב את דבריו של ר' יונה עם דבריו של הרשב"ם, ובס"ב להספיק עוד שורה בגפ"ת, עכשיו שוב מלא מבחורים עסוקים ועמלים בדבריו של ר"י... אבל הפעם היה זה עמל מסוג אחר, עמל של חזרה אל ה' וזיכוך וטיהור של הנפש מהרפש שדבק בה במשך כל השנה כולה...

גם ישראל ישב מול השערי תשובה'. כמו בכל שנה, בהתחלה זה היה נשמע לו מאוד משמח, ממש כמו המילים של ר"י: 'מן הטובות אשר הטיב ה' יתברך עם בראיו וכו'. 'והתבאר בתורה כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת, ויחדש בקרבם רוח טהרה' להשיג מעלת אהבתו... הדברים נשמעו ממש 'קוסמים ומאירים', כ"כ נפלא לחזור בתשובה, ו'השי"ת בעצמו' עוזר לנו לחזור אליו, יש יותר טוב מזה...?

אבל כמה ימים אח"כ, כשהוא התקדם עוד ועוד בלימוד השערי תשובה', הדברים נראו לו קצת אחרת. ר"י דיבר שם על 'עיקרי התשובה'... 'בחרטה' הוא תאר את החומרה של הזלזול 'בעונש והשפטים' על המעשים הרעים, ו'בעזיבת החטא' ר"י דיבר על 'עזיבה לגמרי', בהסכמה ברורה שלא לשוב בדרך הזה עוד כלל וכלל, 'ביגון' ר"י ביאר בארוכה כמה צריך 'להצטער ולהיאנח' על מה שהמרה את פי ה' ואיך מלאו ליבו להכעיס לפניו...

לאט לאט ישראל התחיל להבין שהעניין של 'התשובה' אינו כ"כ פשוט ומאיר כמו שהוא חשב מלכתחילה... את האמת שהוא כבר הכיר את 'התהליך' הזה משנה שעברה וגם משנים קודמות, אבל משום מה 'האווירה הלוהטת' והמצב 'הכניסו אותו שוב לאותו מהלך, ושוב הוא מצא את עצמו יוצא מההיכל ומנסה להרגיע את נפשו הסוערת...

הוא נכנס לאוצה"ס ושם הוא מצא את חיים רכון מעל 'לקוטי מוהר"ן', הוגה בשקיקה בתורה ו' העוסקת 'בחודש אלול' ו'בעבודת התשובה' הכרוכה בו. חיים כבר ראה בעיניו של ישראל את הבלבול, והוא שאל אותו בדאגה: "מה שלומך? אתה נראה לי קצת מבולבל!"

"את האמת שאני מאוד מבולבל! אבל 'כל שנה' זה אותו סיפור, בהתחלה זה נראה מאוד נחמד 'לחזור בתשובה ולהשתנות', אבל בסופו של דבר אני מרגיש רק 'רגשות אשמה' ולא בסדר' מול

שלום וברכה.
רציתי לשאול, לקראת יום הדין הקרב ובא אני מרגיש שצריך להשתנות, אבל כשאני מתחיל לחשוב על זה עולים לי כל כך הרבה דברים. איך אפשר לדעת במה כדאי ועדיף לי להתקדם?

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

בשאלתך נמצאות שתי מילים שונות מאוד זו מזו, "להשתנות" ו"להתקדם". לפעמים הערוב ביניהם הוא זה שמסתי את הבהירות הנצרכת.

הצורך להתקדם אינו קשור כל כך לתשובה ולימי הדין. וכל בן תורה נמצא לכאורה במהלך של התקדמות ועליה במשך כל השנים. אינה דומה תפילה של בחור בכניסתו לשיבה קטנה, לתפילה של בחור ב'וועד חמישי' בשיבה גדולה. אינו דומה חוש האחריות לכלל ישראל אצל בחור בן עשרים לזה שאצל אברך המתחיל להדריך את ילדיו בדרך השם. תיקון המידות, ההידור במצוות, כבוד התורה ונושאי דגלה, כל אלו ועוד הינם דברים שצומחים ומתפתחים אצל כל מי שזוכה לכך ששבתו בבית השם כל ימי חייו.

לעומת זאת, הצורך להשתנות מתייחס למשהו שבו אנחנו מגלים שיש בדרכנו טעות, איננו אמורים להיות כפי שאנחנו ובוה צריך להשתנות. בוודאי ישנם דברים שעל כל אחד מאיתנו לתקן, להדול מלעשותם או להתחיל בהם. ובהם יש דגש ועניין מיוחד בימי הרחמים והסליחות, להתעורר ולמצוא את הדרך להתייצב על דרך טוב.

שם יש מקום להתלבט מהיכן נתחיל לתקן ולהשתנות כאשר נדמה שיש דברים רבים שאסור שיישארו כמות שהם. אך בטרם ניגע בשאלה זו, כדאי לבחון אולי באמת ה'שנינו' העיקרי צריך להיות בנושא ה'התקדמות'.

כי באמת גם בדברים שצריכים שינוי, לא תמיד יש לנו את הכלים, הדעת והכוחות לשנות ברגע אחד. מה שכן מצפים מאיתנו לעשות הוא להשתנות בגישה שלנו להתקדמות.

קיימים מגוון מנועי צמיחה, שבכל אחד מהם מונח כוח גדול ומתמשך להניע אותנו בכיוון הנכון ולאפשר לנו להתקדם ולהתעלות מדרגה לדרגה. יהיה מי שיצביע על לימוד המוסר כמנוע שכזה, אחר יטען שבדורנו לימוד החסידות מומלץ, כל אחד מבין ומכיר בעצמו שהמאמץ לקנות חברים טובים יותר ולהשתלב בסביבה חיובית מהווה מנגנון מבטיח ביותר, ויש המכירים צדיקים שההתחככות בשולי גלימתם מעניק גם לבגדינו ייחוח גן עדן המהווים תמריץ ומכוון להתקדמות אמיתית.

ישנם בני תורה שהודרכו או נמשכו לאחד הכלים הללו, ובאופן תמידי מוצאים את עצמם מחוזקים ומעודדים, עם כר נרחב ובהיר של דרכי עבודה ואתגרים להשתלם בהם. אך רבים מאוד לא הכירו

דרכים אלו ודומיהן, או שהכירו ואף ניסו לצעוד לצידם אך לא מצאו בהם אור וטעם. וכעת לצערם הם אינם רואים עצמם כצועדים במהלך תמידי של התקדמות.

כאשר מגיעים ימי הרחמים והסליחות, ובלבנו מאיר הרצון להשתנות ולהתקדם, כדאי לנצל את תנופת העלייה ורגשי בקשת השם לחיפוש כלים כאלו, ולא להסתפק בלתקן פרטים נקודתיים בתוך אותה דרך צרה ומוגבלת שנתקענו בתוכה.

אם נמקד את תפילותינו ומאמצינו לשינוי בר קיימא, לא רק באותם אתגרים נקודתיים שביניהם אנחנו מתלבטים, אלא במציאת דרך חדשה, עולם אחר של למידה, של חברים עובדי השם, של שייכות והדרכה מצדיקים, מתוך סבלנות להתנסות ולהכיר עולמות ומהלכים שלא היכרנו בילדותנו, מאוד מסתבר שנראה איך השינוי שהיינו זקוקים לו חיכה לנו מעבר לפינה, אך לא נכלל ברשימה הארוכה שהתחבטנו בין פרטיה בתחילת חודש אלול.

במקביל לאותו חיפוש אחר מערכת שתציב אותנו במסלול של צמיחה אמיתית, נוכל להתחיל לתקן ולשנות ולבנות את הדורש שינוי. כאן אכן ניתן להתלבט ולהתחבט הרבה.

מצד אחד אנחנו יודעים שהתמדת התורה עולה על כל המצוות, והיא התרופה לכל חוליינו. מצד שני כלשון הגמרא, הרבה עשו ולא עלתה בידם, אלא יבקש רחמים, וההתבודדות היא מעלה גדולה ועליונה מן הכל, שרק על ידה נזכה להיות איש כשר באמת. ומצד שלישי, דווקא על ידי קדושה ושמירת העניינים שייך לזכות לתפילה ולהשיג את התורה כראוי, והם היסוד שעליהם עומד הכל. ומצד רביעי השמחה בעבודת השם היא הכלי לזכות לקדושה ולהשראת השכינה בתורה ותפילה.

המבין יבין שניתן להמשיך ולהוסיף צדדים וצדי צדדים

עד אין סוף, ובכל דבר שנבחר לעשות ולתקן יש מעלות, ויש יכולת ליער הרע לבוא ולהפיל ולשלוט באומרו - מה שווה כל העסק שלך בנושא זה, כאשר ללא הפרט האחר (שיצביע עליו באותו רגע בכדי להפיל, למרות שברגע הבא הוא ישלול גם את חשיבותו של הפרט השני הזה...)?

לכן (ומסיבות נוספות שעמוד קצר זה לא יכיל), השאלה "במה כדאי ועדיף להתקדם" היא גופא המלכודת שבה היצר מתעתע בכל מי שרוצה להשתנות ולצמוח. והתשובה האמיתית, והבלתי נתפסת בלבנו עד כאב, היא: לא משנה!

ובלבד, שניתן לעצמנו להתקדם ולעבוד מבלי להטריד את מחשבתנו "אולי יש משהו אחר יותר טוב..."

כהתחלה נוכל להישען על שכתב בליקוטי מוהר"ן תניינא סי' קט"ו:

ספר שְׁהִיָּה לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת גְּדוֹל בְּעִבּוּדְתּוֹ וְלֹא הֵנִיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל כָּלֵל וְדַרְכּוֹ הָיָה שְׁהִיָּה בּוֹרֵר לוֹ אֵיזוֹ דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וְהַתְּחִיל לְהִתְנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהֲנַגּוֹת וּבְאֵלוֹ הַדֶּרֶךְ שֶׁבָּחַר לוֹ וְהָיָה מִתְנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהֲנַגּוֹת אֵיזוֹ זְמַן וְכָל מָה שְׁהִיָּו בָּאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת אַחֵרוֹת לְבַלְבֵּלוֹ מִהֲנַהֲגָה זֹאת וְלִהְתְּנַהֵג בְּדֶרֶךְ אַחֵר לֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ לְאֵלוֹ הַמְּחַשְׁבוֹת כָּלֵל וְהָיָה דוֹחָה אֶת אֱלֹהֵי הַמְּחַשְׁבוֹת מִדַּעְתּוֹ וְלֹא הֵנִיחַם לְכַסֵּס בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל רַק הָיָה חֹזֵק וְנֶאֱמַר בְּדַעְתּוֹ מְאֹד וְהָיָה הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ שֶׁבָּחַר לוֹ אֵיזוֹ זְמַן אֵךְ אַחֵר כִּן בְּהִמְשֵׁךְ הַזְּמַן, אַחֵר כְּמָה שְׁבוּעוֹת חֹזֵר וְבָא עַל דַּעְתּוֹ אֵיזוֹ מִחֲשָׁבוֹת, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְאֵז, אַחֵר שֶׁכָּבַר עִבְרָה זְמַן אַרְוֶן אֵז שֶׁבַע עֲצָמוֹ וּבָחַר לוֹ אֵיזוֹ דֶּרֶךְ וְסִדֵּר אַחֵר כְּפִי שְׁהִיָּה נִרְאָה לוֹ אֵז אֲבָל לֹא הֵנִיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל בְּכָל פְּעַם מִעִבּוּדָה לְעִבּוּדָה וּמִדֶּרֶךְ זֶה לְדֶרֶךְ אַחֵר רַק הָיָה חֹזֵק לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר זְמַן גְּדוֹל כְּ"ל.

בכל יום ובפרט בכל שנה מתחדש הכול לנמרי
בוודאי יגמור ה' יתברך והצדיקים מה שהתחילו

יָיוֹם כְּפֹרֵר עַד שְׁמַחַת תּוֹרָה וְאֵז מִסִּימֵין הַתּוֹרָה וְחוֹזְרִין וּמִתְחִילִין אוֹתָהּ, וְנִגְמָר בְּכָל שָׁנָה תְּקוּנִים חֲדָשִׁים לְכָל אַחַד בְּאִפְסוֹ שְׂיֻכַּל כָּל אַחַד לְהִתְחַדֵּשׁ לְטוֹבָה תְּמִיד. וּבְלִבָּד שְׂיֻאֲמִין בְּהֶאֱמַת שְׁה' יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וּבְפֶרֶט בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, עַד שְׁסוּף כָּל סוּף הָיָה נִגְמָר הַתְּקוּן בְּשִׁלְמוֹת עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שֶׁבָּא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי בֹא בָּא לֹא יֵאָחֵר:

ליקו"ה הל' ס'ת הל' ד' אות ח'

המחדש בטובו

חדשות ועידכונים מהגנשה והגשמע

אומן ר"ה תשפ"ה ההכנות האחרונות לקראת הקיבוץ הגדול

אומן ראש השנה... אין עוד מקום כזה אין עוד זמן כזה. מכל רחבי תבל מתקבצים רבבות אלפי בני ישראל במטרה ותכלית אחד, להתקדש ולהתרום, לחפש ולבקש עצות אך למלאות נאמנה את חובת האדם בעולמו. הקיבוץ הגדול ביותר בתולדות עם ישראל שבאומן ראש השנה' אין לו אח ורע, מאורע שאין לו שום הסבר והגיון גשמי, כל כולו קודש ל"ל למעלה מכל השנות וההבנות, רבבות ישראל העומדים ומתחננים לדבר אחד בלבד 'מלך על כל העולם כולו בכבודך' והחזירנו בתשובה שלימה לפניך, החיות ואווירת הקודש המרפאת בחלל של קדושה והתרוממות, קדושת המקום המשכיחה מכל אחד את צרכיו הגשמיים וכל מהוויתו ובקשתו של כל אחד הוא רק על דרגתו ומצבו הרוחני, התשובה מאהבה שמרגשים שם, ההתכללות נשמות ישראל יחדיו בהתעלות רוחנית שאין כמותה, כל אלו הם רק חלק זעיר מהפלא השמימי המתחולל כל שנה מחדש במדינה המורחקת אוקריינא, בזמן המובחר ביותר בשנה 'ראש השנה'.

הנה זה בא, ההתרגשות נוסקת לגבהים, בעוד פחות משלוש שבועות יזכר רבבות אלפי ישראל לשמוע בקול הכרוז המהדהד בחלל 'עולו אתו והתנשנו ביום הגדול ראש השנה באומן אצל הצדיק הקדוש והגורא מוהר"ן מברסלב זי"ע'.

בתוך רבבות היוצאים לדרך יבלטו מאות רבות של 'בני הישיבות' בתוכם ראשי ישיבות, רמ"ם ידועים, משיגי ישיבות, תלמידי חכמים מופלגים ועמילי תורה רבים, לחלק מהם זו הפעם הראשונה שהם זוכים לנסוע לאומן על ר"ה, וחלקם כבר כמה שנים טובות, הצד השווה שבכולם שהקריאה הקדושה שיצאה בשעתו מפי אוהבן וליבן של ישראל, הצדיק הגדול רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע פלטה מסילות בלבנם, כשרונו וכוחו הולך וגדול מיום ליום לחזק ולרומם בני ישראל, לעודדם ולהחזירם אל ארץ החיים, ללמד אורחות יושר לכל בחפץ בחיים, ולהרריך בנתיבות התורה והיראה את כל המתקרב לדרכו ולמשנתו.

וככל שחולפים הימים והשנים רואים בעליל עד כמה כוחו ודרכו נצרכת ומטיבה בכל בן עליה החפץ להתעלות בקודש וציבור 'בני הישיבות' המתקרבים אליו הוגים בספריו הק' ומתהלכים בדרכיו מרתבים מיום ליום, ובהגיע עת ודו"ם 'ראש השנה' אורזים את מטלטליהם ומצטרפים לרבבות בני ישראל העושים דרכם בואכה אומן, רק מתרבה והולך

למאות ולאלפים.

החידוש המיוחד עם פתיחת המתחם המיוחד בני הישיבות- 'נכספה' הנה גלים רבים, והציבור עט על השמיעה הטובה כמוצא שלל רב ומיהרו להבטיח את מקומם במתחם הנפלא, כשהביקוש רק גדל מיום ליום, וכפי שמוסרים הפעילים המסורים של המתחם הרי שרק כמה שידוע להם מציבור הפונים, מדובר השנה במאות רבות של ציבור יקר ואיכותי מבני הישיבות המגיע השנה לאומן.

בימים אלו עמלים הפעילים על הסידורים האחרונים של המתחם והתכניות המרתקות לרווחת הציבור, וכאן המקום להודיע לכלל הציבור 'בני הישיבות' המתעדים לנסוע לאומן ומחמת חוסר מקום או סיבות אחרות אינם מתאכנסים במתחם, שלאור דרישת הציבור סודר כמה תכניות מיוחדות שיהיה פתוח לכלל ציבור בני הישיבות, גם אלו שלא מתאכנסים במתחם. והם 'פורסמו בקו' בני עליה' ובמדעות באומן.

כמו כן מגיע הבשורה המשמחת שלאור הדרישה הגדולה תתקיים מניין המיוחד בימי ראש השנה, עם חזנים ירא"ש שנבחרו בקפידה כראוי ללימים נעלים אלו, בנוסח המקובל (פונב'ו וחברון) עם כל ההלכות והמנהגים, עם קריאה ב'נביא' כמקובל, ועוד, בעו"ה.

ברוך ה' שהפעילים משקיעים כוחות מעל ומעבר להצלחת המתחם המיוחד, ובקריאה אישית פונים אנו לכלל הציבור, אנו חייבים את תפלתכם להצלחת המקום! אנה המשיכו להתפלל להצלחת המקום וכלל הפעילויות ושיתקדש שם שמים על ידינו. וכמו כן, כוחות רבים הושקעו בכדי שהמחירים במתחם יהיו מהזולים ביותר שקיימים בכל אומן, כשנסוּף לקחו על עצמם הפעילים סכומי ענק והוזילו את המחירים בעשרות דולרים פחות ממחיר הקרן! בנוסף להנחות המיוחדות לאלו המגיעים לראשונה בחייהם, ועוד הרבה הנחות, שכל אלו נפלו על כתפי הפעילים המוסרים, ובקריאה נרגשת פונים אנו לכל אחד ואחד אנא! הושיט ירך להוצאות הכבירות בלקיחת חלק בהוצאות המקום, לא מדובר בסכומים גדולים, דברים קטנים שכל אחד יכול לקחת על עצמו, ההוצאות הסמליות של הפעילויות הרבות והמחזקות שיהיו במקום וחוף מהזכות האדירה שתזכו כשהקרן קיימת לעולם הבא, תוכלו להנציח ולהקדיש הזכויות האדירות לטובתכם או יקיריכם, ויהי לכם חלק ביזכי הרבים וצדקה לצדיק באופן נעלה ונשגב שאין

כמות, וכבר הבטיח רבינו הק' 'אצל מי שאני לוקח אני נותן'. ויהי רצון שתשרה שכינה במעשי ידינו, ויהי נועם ד' אלוקינו עלינו ומעשי ידינו כוננה עלינו וכו'.

בעו"ה הגיליון הבא יצא במהדרת מוגדלת צבעונית והגיגית עם עשרות עמודי תוכן עם גלויים מרעישים בהתפשטות אור רביה"ק בציבור 'בני הישיבות', (ייתכן שהגיליון יופץ רק באומן בימי הקיבוץ בראש השנה, ומי שרוצה לקבל את הגיליון גם כאן בארץ ישראל ניתן לשלוח אימיל בכתובת שלמטה או במספר פלאפון שלמטה)

ישמח לב מבקשי ה'

בעו"ה התקיים השנה באומן בימי ראש השנה והשבת שאחריהם מניין מיוחד כמנהג בני הישיבות בנוסח המקובל עם כל ההלכות, המנהגים, והנוסחאות המיוחדות בימים קדושים אלו. עם חזנים ירא"ש שמרים שמשמשו במשך השנים כחזנים בישיבות ידועות ומפורסמות.

במקום מרווח ומרובי 'ברוב עם הדרת מלך'

מיקום ומזני התפילות במניין המיוחד 'פורסם באומן והתקופה לפני ר"ה בקו' בני עליה

כברית התורה
ארנן נכספה

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה"ה ויבדלחט"א

הגאון הגדול ר' אליהו לופיאן זצוקללה"ה

הגאון הגדול ר' אליהו לופיאן זצוקללה"ה משגיח ב'כפר הסידים'.

הרה"ג ר' צבי יוסף וואסילסקי זצ"ל מחשובי חסידי ברסלב שבארה"ב, שאל פעם את המשגיח זצ"ל לדעתו לגבי ספרי ברסלב, ענה לו המשגיח ר' אליהו לופיאן זצוקל"ה 'האט דיע האט דיע ענענען די ריכטיגע ספרי מוסר' (הן אלו הן אלו הם ספרי מוסר האמתיים) (מובא בספר 'שבחו של צדיק')

מספר הרה"ג ר' משה מנדל שפירא שליט"א מזקני ירושלים 'המשגיח ר' אליהו לופיאן זצ"ל היה מגיע רבות למירון להעתיר ולהתקדש בקדושת המקום, התבטא פעם ר' אליהו זצ"ל שכשהוא מגיע למירון הוא מכוון ורוצה לפגוש שם שני יהודים, הצדיק המופלא ר' שמואל שפירא ורעהו בקודש ר' נחמן הלמן (שותק), מחסידי ברסלב הנלהבים שבאותו דור ששהו רבות במירון'.

קו בע עליה

לאורו של מוהר"ן מברסלב זי"ע

0799-4000-36

הקו של כל מבקש

קו מוקד ברסלב 029993148

יצא לאור על ידי:

אפי"ה הישיבה הירושלמית לאורו של מוהר"ן מברסלב זי"ע